

บทคัดย่อ

ในการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของเด็กออทิสติก จากการสอนโดยวิธีพีเคส (PECS) การศึกษาครั้งนี้เลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง เป็นนักเรียนออทิสติก จำนวน 1 คน อายุ 4 ปี ที่มารับบริการที่หน่วยบริการไชยวาน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุดรธานี เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่สื่ออุปกรณ์ที่ใช้สอนโดยวิธีพีเคส (PECS) และแบบบันทึกความสามารถในการสื่อสาร วิเคราะห์หาค่าความถี่ และร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า เด็กออทิสติก มีความสามารถในการสื่อสารหลังได้รับการสอนโดยวิธีพีเคส สูงกว่าก่อนได้รับการสอน โดยนักเรียนออทิสติก หน่วยบริการไชยวาน มีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้บัตรภาพในระยะเส้นฐาน (Baseline) คิดเป็นร้อยละ 0 หลังจากได้รับการให้การจัดกระทำ (Intervention) โดยการสอนด้วยวิธีพีเคสเด็กสามารถสื่อสารในระยะที่ 1 การแลกเปลี่ยนภาพ คิดเป็นร้อยละ 33 – 85 โดยใช้เวลา 5 ครั้ง ระยะที่ 2 การเพิ่มระยะทาง คิดเป็นร้อยละ 31 – 75 โดยใช้เวลา 5 ครั้ง ระยะที่ 3 การแยกแยะภาพ คิดเป็นร้อยละ 30 - 85 โดยใช้เวลา 10 ครั้ง และระยะที่ 4 การสร้างประโยค คิดเป็นร้อยละ 15 - 80 โดยใช้เวลา 10 ครั้ง รวมเวลาในการสอนทั้งสิ้น 30 ครั้ง